तास्त्वेव नोऽपि यज्ञे भाग इति ॥१॥ तद्वै देवा न जज्ञुः । तऽऋतवो देवेषजा-नत्सुसुरानुपावर्तन्ताप्रियान्देवानां द्विषतो भ्रातृव्यान् ॥२॥ ते हैतामिधतुमिधां च-क्रिरे । यामिषामितामनुशृण्वन्ति कृषन्तो ह स्मैव पूर्वे वपन्तो यन्ति लुनन्तोऽपरे मृणन्तः शश्वद्भ्योऽकृष्टपच्या एवौषधयः पेचिरे ॥३॥ तद्वै देवानामाग आस । कनीय इन्नृतो द्विषन्द्विषतेऽरातीयति किमेतावन्मात्रमुपजानीत यथेदमितोऽन्यथा-सदिति ॥४॥ ते होचुः । ऋतूनेवानुमन्त्रयामहाऽइति केनेति प्रथमानेवैनान्यज्ञे यजामेति ॥५॥ स होग्निरुवाच । अथ यन्मां पुरा प्रथमं यजथ क्वाहं भवानीति न त्वामायतनाच्च्यावयाम इति ते यदृतूनभिद्रुयमाना अथाग्निमायतनान्नाच्यावयंस्त-स्मादग्निरच्युतो न ह वाऽआयतनाच्च्यवते यस्मिन्नायतने भवति य एवमेतमग्नि-मच्युतं वेद ॥६॥ ते देवा अग्निमब्रुवन् । परिक्षेनांस्त्वमेवानुमन्त्रयस्वेति स हेत्या-ग्निरुवाचऽर्तवोऽविदं वै वो देवेषु यज्ञे भागमिति कथं नोऽविद इति प्रथमानेव वो यज्ञे यक्ष्यन्तीति ॥७॥ तऽऋतवोऽग्निमब्रुवन् । आ वयं त्वामस्मासु भजामो यो नो देवेषु यज्ञे भागमविद इति स एषोऽग्निर्ऋतुषाभक्तः समिधोऽग्ने तनूनपा-दग्नऽइडोऽग्ने बर्हिरग्ने स्वाहाग्निमित्याभक्तो ह वै तस्यां पुण्यकृत्यायां भवति यामस्य समानो ब्रुवाणः करोत्यग्निमते ह वाऽअस्माऽअग्निमन्त ऋतव ओषधीः पचन्तीदꣳ सर्वं य एवमेतमग्निमृतुषाभक्तं वेद ॥८॥ तदाहुः । यदुत्तमान्प्रयाजाना-वाहयन्त्यथ कस्मादिनान्प्रथमान्यजन्तीत्युत्तमान्क्षेनान्यज्ञेऽवाकल्पयन्प्रथमान्वो य-जामित्यब्रुवंस्तस्मादुत्तमानावाहयन्ति प्रथमान्यजन्ति ॥९॥ चतुर्थेन वै प्रयाजेन दे-वाः । यज्ञमाप्नुवंस्तं पञ्चमेन समस्थापयन्नथ यदत ऊर्ध्वमसꣳस्थितं यज्ञस्य स्वर्गमिव तेन लोकꣳ समाश्नुवत ॥१०॥ ते स्वर्गं लोकं यन्तः । असुररक्षसेभ्य आसङ्गाद्वि-भयां चक्रुस्तेऽग्निं पुरस्तादकुर्वत रक्षोहणꣳ रक्षसामपहन्तारमग्निं मध्यतोऽकुर्वत रक्षोहणꣳ रक्षसामपहन्तारमग्निं पश्चादकुर्वत रक्षोहणꣳ रक्षसामपहन्तारꣳ ॥११॥